

PROGRAMMA ALLERZIELEN

Maandag 2 november 2020 om 20.00 uur, OLV-kerk te Bilthoven. Zang en gedichten.

1. Incipit Lamentatio Jeremiae – Klaaglied van Tomás Luis de Victoria (ca. 1548-1611)

Zingen – Hans Bouma (1941) Voorgedragen door Joop

Zingen
van liefde zingen

tegen beter weten in

tegen de klippen op
de onverbiddelijke
klippen van de dood

tegen de lippen op
de bevroren lippen
van je eigen wanhoop

zingen
van liefde zingen
een gat in de nacht

zingen
tot wonder boven wonder
de werkelijkheid wijkt

en alles en alles
weer opnieuw begint

2. Nymphes des Bois – Requiem van Josquin des Prez (ca. 1450-1521)

Alles bloeit – Anna Enquist (1945) Voorgedragen door Afke

Nu met de kleinzoon in de tuin
waar alles bloeit. Ze lachen luidop
om de namen: stinkende gouwe,
engbloem, beenbreek, bilzekruid.
Aandachtig knielen ze bij elke plant.
Smeerwortel, heksenmelk. Het kind
beroert de bloemen met zijn hand.

Dat het dan donker wordt, er sneeuw
valt, hagelstenen neerstorten als
kogels: bitter koud, geen bloem
in zicht. Naar binnen, snel, weg
uit dit dodenrijk. Dat kan niet,
oma, kijk maar, wij zijn de dag,
daar is de zon. Hij heeft gelijk.

3. I heard a voice from heav'n – Lofzang van Thomas Morley (1557-1603)

Kinder-lyck – Joost van den Vondel (1587-1679) Voorgedragen door Imke

Constantijntje, t' zaligh kijntje,
Cherubijntje, van om hoogh,
D'ydelheden, hier beneden,
Vitlucht met een lodderoogh
Moeder, zei hy, waarom schreit ghy?
Waarom greit ghy, op mijn lijck?
Boven leef ick, boven zweef ick,
Engeltje van 't hemelrijk:
En ick blinck' er, en ick drincker,
't Geen de schincker alles goets
Schenckt de zielen, die daar krielen,
Dertel van veel overvloeds.
Leer dan reizen met gepeinzen
Naar pallaizen, uit het slick
Dezer werrelt, die zoo dwerrelt.
Eeuwich gaat voor oogenblick.

4. Man that is born of a woman – Lofzang van Thomas Morley (1557-1603)

De mensen van voorbij – Hanna Lam (1928-1988) Voorgedragen door Maureen

De mensen van voorbij, wij noemen ze hier samen
De mensen van voorbij, wij noemen ze bij namen
Zo vlinderen zij binnen, in woorden en in zinnen
En zijn we even bij elkaar aan 't einde van het jaar

De mensen van voorbij, zij blijven met ons leven
De mensen van voorbij, ze zijn met ons verweven
In liefde, in verhalen die wij zo graag herhalen
In bloemen, geuren, in een lied dat opklinkt uit verdriet

De mensen van voorbij, ze worden niet vergeten
De mensen van voorbij zijn in een ander weten
Bij God mogen ze wonen, daar waar geen pijn kan komen
De mensen van voorbij zijn in het licht, zijn vrij!

5. Vau. Et egressus est – Klaaglied van Tomás Luis de Victoria (ca. 1548-1611)

Spanjaardslaan – Jean Pierre Rawie (1951) Voorgedragen door Afke

Al had je er verder niets te zoeken,
het loonde wel naar Leeuwarden te gaan
alleen om de begraafplaats te bezoeken,
de dodenakker aan de Spanjaardslaan.

Achter het hek met de schedels op de hoeken
En het pedante middeleeuws vermaan,
verzakte zerken, zuilen, stenen boeken,
steun zoekende tegen elkander aan.

De meeste teksten zijn niet meer te lezen.
maar alles is je blindelings bekend:
Wat ik nu ben zul jij ook eenmaal wezen
zoals ik eenmaal was wat jij nu bent.

Doch al die dood wordt door een eeuwig leven
zacht ruisend overgroeid en overgroend,
zozeer, dat wie hier rondgaat zich weer even
zelfs met het onverzoenlijke verzoent.

6. Incipit Lamentatio Jeremiae – Klaaglied van Tomás Luis de Victoria (ca. 1548-1611)

Toen ik dacht dat je was weggegaan – Hanny Michaelis (1922-2007) Voorgedragen door Joop

TOEN ik dacht
dat je was weggegaan
en mij zonder leeftocht
alleen had gelaten
in een verdroogde steppe,
heb ik mij vergist.

Nu weet ik dat je mij
hebt uitgekozen
om je voorgoed te herbergen
veilig besloten in
mijn duisternis

Wanneer ik mij aandachtig
over mezelf heenbuig,
ontmoet ik je oogopslag
helder en diep als water
en je glimlach overrompelt mij
met de ernstige vreugde
van vroeger.

Dat is genoeg
voor een heel leven.

7. Nymphes des Bois – Requiem van Josquin des Prez (ca. 1450-1521)

Haar laatste wandeling – Virginie Loveling (1836-1923) Voorgedragen door Maureen

Zij wandelde in de zonne -
Het loof ruiste over 't pad.
Ik ben het afgevallen,
Het vroeg verwelkte blad.

De zwaluwen trekken henen,
Ik staar hen na en peis:
Ik ben een arme zwaluw,
Ik moet alleen op reis.

Zij trekken naar het zuiden,
Zij weten waar zij gaan,
Zij zullen wederkeren
Met loof en lenteblaân.

Het woud zal weer herleven
In warme zonneschijn,
De nachtegaal zal zingen-
En ik, waar zal ik zijn...?

8. I heard a voice from heav'n – Lofzang van Thomas Morley (1557-1603)

Vriend – Jean Pierre Rawie (1951) Voorgedragen door Imke

Mijn dromen zijn het echtst, wanneer
ik denk dat ik nog wakker ben.
Vaak vecht ik met mijn ouders, en
soms is mijn beste vriend er weer,

Die in den vreemde overleed.
Hij is zoals hij vroeger was
met frons en tas en vlinderdas,
En doet zoals hij vroeger deed.

Wij vergeten wel dat het niet kan,
maar vinden dat geen woorden waard.
Opeens blijkt hij weer opgebaard:
mijn beste vriend een dode man.

Ik had hem willen vragen hoe
en of het daarna verder ging;
dan merk ik dat hij plotseling
is weggefietst – maar waar naartoe?

9. Man that is born of a woman – Lofzang van Thomas Morley (1557-1603)

Aan een vriend – Leo Vroman (1915-2014) Voorgedragen door Joop

Ach, laten wij geen ogenblik bederven
voor wie van ons het eerst zal moeten sterven,
en laten wij ook nimmer praten
van alles wat wij huichelden en haatten.
Zolang een vlerkgespreide leeuwerik blijft zingen
vergeeft God ons al wat wij beginnen,
zolang wij kersebomen zacht in bloei zien staan
dan hebben we nog niemand kwaad gedaan.
Ach, laten wij het leed dat mens ons deed, vergeten,
God zal het allemaal wel weten,
en laten wij geen ogenblik bederven
voor wie van ons het eerst zal moeten sterven.

10. Vau. Et egressus est – Klaaglied van Tomás Luis de Victoria (ca. 1548-1611)